



pondělí 15. 5. 2017



Diskuze ohledně uprchlíků vzbuzuje v lidech u nás dojem, že trpíme. Ve skutečnosti se však nemáme vůbec zle. Máme doktory, školy i peníze. Připadá mi, že jsme určitým způsobem velmi pokrytecká společnost.

FRANZ PÄTZOLD

The Situation **2-3**BOMBYX MORI **4-5**Tekutý seminář **5**

Hanácké haiku

MARTIN MACHÁČEK

Za jiných okolností bych se tady zabýval básnickou tvorbou z hory Fudži, ale bohužel jsem udělal tak ohromnou chybu, že se budu věnovat jí. Po krátkém úvodu se také omluvím, protože jsem naprosto banálním přehmatem zdiskreditoval práci ředitele festivalu, jeho nejbližších spolupracovníků a pochopitelně nás – redakce. Jestli si vybavíte ikonickou scénu z pohádky S čerty nejsou žerty, kde Karel Heřmánek jako Lucifer hřímá: „že stačilo jedno jediné peříčko a mohla shořet celá pekelná kniha“, tak se do mé situace asi vcítíte.

Zkrátka v programu na dnešek se namísto inscenace Mimo zápis objevil Pan Theodor Mundstock. Ke kráse a úžasu se nám na stránkách popletly hostující kusy z mého milovaného Studia Hrdinů a dlouho dopředu avizovaná změna na pondělním programu u nás jaksi zapoměla proběhnout. Omlouvám se tedy všem – divadelníkům ze Studia i kolegům, kteří s námi trpělivě drží služby v redakci. UF!

Mezi žoviálními tweety a extravagantními snímky ponožek na Instagramu nebo Snapchatu (těžko říct, zda jsou extravagantnější ty fotky nebo fusekle) občas probleskne nějaká ta krása. To samé se děje na Floře – kultura rychlá, valí se ulicemi a vítá nadšené, umění hltající nadšence. Dneska SND uvítá do osidel STB a bude i diskuze. Studio Hrdinů zahraje mimo zápis (ve smyslu inscenace Mimo zápis, ale už je to v programu i v celé Olomouci).

Samozřejmě na vás z následujících stran opět vyskočí pozdní sběr našeho intelektuálního kvasu (rozhovory, recenze, drobná zamyšlení, metakritika prekariátu), ale nebojte se – všechno bude přenádherne.

JAK HODNOTÍTE THE SITUATION VE SVÉ DOMOVINĚ?

Momentálně panuje v Německu opravdu přepychová situace. Samozřejmě se zabýváme otázkami krajně pravicových stran, kritikou vývoje atd. V Polsku či Maďarsku je krajní pravice mnohem radikálnější. Ale v Německu je to ve skutečnosti stejně zásadní problém. Navíc diskuze ohledně uprchlíků vzbuzuje v lidech u nás dojem, že trpíme. Ve skutečnosti se však nemáme vůbec zle. Máme doktory, školy i peníze. Případá mi, že jsme určitým způsobem velmi pokrytecká společnost. Lidé mluví o válce, ale žít v Německu je velmi pohodlné a bezpečné. Nevíme, o čem mluvíme. Mluvíme hodně, ale věcem kolem nás ještě nerozumíme.

Franz Pätzold, herec (Balkan macht frei)

„The Situation and the Occupation“. Já jsem v Berlíně, abych hrál a mluvil o naší situaci různým způsobem prostřednictvím divadla. Můžu se vyjádřit a tak to dělám. Právě teď jsme okupováni a budeme i zítra a pozítří. Ale až to skončí, vrátím se zpátky, abych pomohl vyřešit naše domácí záležitosti. A abych o nich pak mohl mluvit společně s ostatními.

Karim Daoud, herec a parkourista (The Situation)

PO 15. 5.

16:30 S-klub ZMĚNA TITULU!!!

Ivana Uhlířová – Vojtěch Mašek

MIMO ZÁPIS

Studio Hrdinů Praha

Scénická koláž vycházející z textů a deníkových zápisků malíře a grafika Paula Klee. Tematizace vzniku uměleckého díla, jeho identity a subtilního aktu tvoření v nejnovější inscenaci pražského Studia Hrdinů! Režie: Ivana Uhlířová

19:30 Moravské divadlo

Jiří Havelka

ELITY

Slovenské národní divadlo Bratislava

Je rok 1989 a politické uspořádání ve východní Evropě se bortí. V podniku zahraničního obchodu, na ministerstvu vnitra a v kancelářích StB čekají na šanci noví, pragmatičtí lidé s užitečnými kontakty. – Pětadvacet let poté ovládají a de facto vlastní celou zemi...

DEBATA po představení.

22:45 Konvikt / šapitó / koncert

Lebanon

23:30 Konvikt / šapitó

DJ Kurzola



HEREČKA ORIT NAHMIAŠ MLUVÍ O STAVU SVÉ DOMOVINY

Řekla bych, že mám „love and hate“ vztah k zemi, odkud pocházím. A tím myslím vládu, lidi, všechny svoje vzpomínky a zkušenosti, které jsem tam zažila. Teď, z pohledu cizinky, vím, že moje identita se pořád mění a bude se měnit, stejně jako můj náhled na to, jaké je to být německou Izraelkou. Moje národnost je mojí součástí, ale mám i jiné stránky identity, které ještě mohou objevovat, vyjadřovat a dát jim víc prostoru. Když jako cizinec nahlédnete na život v zemi, kde jste se narodili a vyrostli, naučili se hodnotám a kultuře, najednou spatříte svou osobnost mnohem komplexněji. Nejde o to, že bych byla úplně „über es“, jen o přání začít u sebe sama. To, že jsem přišla do Německa, znamená, že už chci začít vyprávět nový příběh. Nevzpírám se tomu, co budovalo moji identitu, jen je potřeba to v nových podmínkách přehodnotit. Jako v naší inscenaci – ne zapomenout na holocaust jako na část naší historie, ale vytvořit si nový náhled a věřit v to, že se věci mohou změnit.

SITUACE Z DISKUZE



Osobní příběhy a fikce jsou v The Situation kompletně promíchány. 70% z toho, co jste viděli, může být fikce a 30% může být pravda. Nebo je 30% fikce a 70% pravda?

Již samotný zkušební proces s Yael je natolik výjimečný a hodnotný, že výsledná produkce je spíše jako dárek. I kdyby výsledek nebyl dobrý, určitě to pro nás stojí za to. Je to skvělá příležitost reflektovat vlastní život z jiné perspektivy.

Jestli bychom chtěli zahrát The Situation na Blízkém východě? Největším problémem by byly pasy. Mnozí z nás ani nemohou překročit hranice jistých států. Já jako Syřan třeba nesmím ani do Palestiny ani do Izraele. Kdyby se to ale teoreticky povedlo, myslím, že běžným divákům by se to mohlo líbit. Druhá věc je, co by na to řekli někteří politici nebo radikálové a jestli by nám vůbec dovolili znovu zemi opustit.

Nedávno jsme v Maxim Gorki Theater založili takzvaný Exil Ensemble. Cílem projektu je sedmi umělcům umožnit, aby po opuštění své země mohli nadále pracovat. Na dva roky tam dostanou regulérní placený pracovní kontrakt a mohou pokračovat v tom, co dělali před válkou, a teda tvořit.

Další DISKUSE na Divadelní Floře

PO 15. 5. s ansámblem Slovenského národního divadla po představení ELITY (Moravské divadlo Olomouc)

UT 16. 5. s ansámblem Residenztheater Mnichov po představení BALKAN MACHT FREI (Moravské divadlo Olomouc)

SO 20. 5. se Studiem Hrdinů (Konvikt / šapitó)



JAKÉ JSOU VAŠE PRVNÍ DOJMY PO PŘEDSTAVENÍ THE SITUATION

Zatím nejlepší představení festivalu!
Vendula z Divadelní vědy z Brna

Neuvěřitelné... Jsem zaskočený.
Vilém, majitel čajovny

Od legrace k tvrdé pravdě. Je to překvapivý koncept v rámci toho, co se očekává od Maxim Gorki Theater, a to i stylem práce. Ze začátku jsem byl šokovaný tím, jak je to podbízivé, a teď jsem šokovaný, kam to v této formě dotáhli.

dramaturg z Brna

Výborné. Těším se na diskusi, velmi mě to zaujalo. Během představení jsem si říkala, že si na konci stoupnu, ale pak jsem na to neměla koule.

Sofie, produkční z DAMU

Hodně silné téma zpracované tímto způsobem... to je moc příjemné, odlehčující. Sami si z toho dělali legraci. Zajímalo by mě, jestli to jsou autentické příběhy herců... Asi budu moudřejší po diskusi.

Petr, produkční z DAMU

The Situation bylo zajímavé už tím, jak odlehčené bylo zpracované téma. Díky mým zkušenostem s berlínskou mládeží a s lidmi, co se těmito věcmi zabývají z německé strany, si myslím, že odlehčení v rámci prostředí jazykové školy je velmi zábavné a aktuální. Je to zasazeno přesně tam, kam to patří, aby to pochopili i lidé z jiných zemí, aby to bylo prezentováno nenásilnou formou. Bylo to vtipné a zároveň mrazivé. Osobně mě to zasáhlo.

Barbora, DAMU

ČIRÝ DIVADELNÍ HIPSTERSTVÍ!

MARTIN MACHÁČEK

Radost! Přesně to jsem cítil při sledování inscenace *The Situation* berlínského Maxim Gorki Theater. Je to jako sedět s přáteli, partou řádně výstředních bobos (rozuměj buržoazní bohéma) na střeše paneláku s několika litry prosecca. Mezi hovory o brutalismu jako urbanistickém konceptu, označit developery rozkládající pražský Transgas za degeny, pochválit Dartha Vadera a přidat nějakou chytrou zmínku o tom, proč je Rothko stejně cool jako Malevič.

Je to inscenace, která v sobě kloubí lásku k tomu nejdůležitějšímu a nejkřehčímu, co tady máme – vztah k nějaké elementární svobodě. Režisérka Yael Ronen má v technicky brilantní inscenaci fantastické a mimořádně vtipné herečky i herce. Už úvodní scéna, ve které Dimitri Schaad jako učitel němčiny vysvětluje skupině natěšených posluchačů, jak mluvit dobře, správně a hlavně čistě německy, byla dokonalá. Mladý učitel, zřejmě gay – každé slovo podporoval divokým gestikulováním a v pohybech doprovázejících promluvy měl perfektní systém. Důsledně dohraný fórek navíc otevřel tematicky nejbohatší část *The Situation*. Postavy chodí do exotických bister (nebo v nich sami pracují) na prvotřídní bio jídla, v rozhovorech se zabývají kulturními

rozdíly napříč kontinenty i mezi sebou, komentují dějinné souvislosti a s potřebnou dávkou ironie parodují základy holokaustu. Lehké se velmi nenápadně pojí s vážným, aniž by tyto střihy v inscenaci působily jakkoliv násilně. Vyfabulované příběhy posluchačů kurzu němčiny plynule přechází do osobních. Za spoustu vtipných a jedovatých osobních útoků se ukrývají tragická tajemství, znepokojivé úvahy o vlastním původu i hledání země zaslíbené v „bohatém severu“, protože zchudlý jih se povětšinou utápí v hladomoru a beznaději. Ronen pracuje s velmi trendovými ingrediencemi jako migrace nebo gentrifikace, nicméně výsledek není umělý a sterilní. Tvar je naopak velmi živý a herci o aktuálních problémech dokážou mluvit otevřeně, aniž by upadali k neustále recyklovaným tezí a klišé. V minimalistické dekoraci jim to navíc náramně sluší.

The Situation je vsuktku hipsterská inscenace – s jasnou představou o čem a hlavně pro koho je určena. Jejím úspěchům, jak o nich herci hovořili při diskusi, se osobně vůbec nedivím. Tenhle druh projektů totiž kromě vlastní tematické hloubky vypovídá ještě o něčem jiném. Kdyby takhle vypadala kdejaká random česká činohra, tak jsme divadelní velmoc.

Na nové kulturní centrum
v Olomouci jste už přispěli
471 460 Kč. Děkujeme!



Dolní vám.

www.hithit.com/dolnivam

UVNITŘ OBRAZŮ TANČÍCÍ TĚLA

BARBORA KAŠPAROVÁ

Efektívna, formalistická, dala by se říci audiovizuální art inscenace ožívuje přes sto let starý kabaretní koncept. V Paříži se jím proslavila avantgardní tanečnice s americkými kořeny Loie Fuller, která spolu s Isadorou Duncan zásadně ovlivnila začátky moderního tance. BOMBYX MORI však nepředstavuje taneční inscenaci jako muzejní exponát, ale se starou technikou pracuje progresivně. Polská choreografka Ola Maciejewska hledá funkční potenciál v tanci s vlající kruhovou látkou kolem těla. Na jejím základě vytváří pomocí moderních audiovizuálních technik poetické pohyblivé, téměř až výtvarné dílo. Jedním z témat inscenace je vztah tanečnickova těla ke kostýmu z jemné textilie, jež dohromady tvoří nelidský mechanismus, loutku. Tím stěžejním je zde vytvoření čistých abstraktních obrazů, na kterých ulpívá odraz našich vlastních myšlenek a imaginace.

V inscenaci se spojuje architektura prostoru čistě bílého jeviště s tvary pohybující se černé látky. Vzpomínám na tanečnický Triadického baletu Oskara Schlemmera, jejichž jedinou funkcí bylo představovat neživé objekty. Choreografka tyto avantgardní myšlenky spojené s postupující industrializací společnosti tematizuje a vůči konceptu člověka-stroje se záměrně vymezuje. Jeden ze tří tanečnicků ze sebe v jeden moment látku náhle sejme a praská s ní o podlahu jako s bičem. Tento akt jasně zaujatého stanoviska silně rezonuje s úvodní scénou, kdy tanečníci přinášají svůj kostým v náručí jako loutku a, než si jej obléknou, s něhou ho pokládají na zem.

Vyjadřovací možnosti tanečnickova těla jsou podstatné jen do té míry, nakolik ožíví látku a dostává ji do pohybu. Performeri tak s mírným nadhledem ovládají svůj kostým, což je fyzicky zřejmě velmi náročné na pohyb pažemi. Jejich námaha však zůstává skryta pod hedvábím. Jako motýl v kukle.

Neustávající zvuk, který připomíná blížící se erupci, doplňuje výtvarný charakter scény. Jako když si člověk zacpe uši a poslouchá dunění svého bušícího srdce. Hudební pozadí je součástí obrazů a navádí k asociacím s transformující se látkou. Tkanina v pohybu dovoluje vytvářet tvary, ve kterých lze číst jako v mracích a hledat v nich smysluplné obrazy. V přítmi se černé tvary neustále mění a chvíli připomínají vrány nad polem Vincenta Van Gogha, chvíli origami skládačky jeřába i krychle, také postavu Mory z Mumínků, kráčející zasněženou krajinou, či Anděla zoufalství Heinerja Müllera a v neposlední řadě motýly. Funguje to podobně jako v Harrym Potterovi. Bubák na sebe bere podobu podle toho, kdo se na něj zrovna dívá.



NA KRÍDLACH PRIADKY MORUŠOVEJ

BARBORA FORKOVIČOVÁ

Choreografka Ola Maciejewska na tohtoročnej Divadelnej Flore predstavila svoje najnovšie dielo, vizuálnu báseň BOMBYX MORI. Zaujímalo ma hlavne pozadie jej vzniku a príbeh skrývajúci sa za jej hmyzím hrdinom.

V rámci vašej performance premýšľate o vzťahu medzi telom – človekom a materiálom. Myslím, že je to zaujímavé, ale hlavne nevšedné téma. Ako vás to vôbec napadlo?

Pri tanci sa často hovorí o pohybe tela. Takmer vôbec sa však nehovorí o pohybe tela vo vzťahu k objektom. Trochu som odbočila od tejto tradície uvažovania v histórii tance, ktorý sa zameriaval predovšetkým na telo. Na miesto toho som začala rozmýšľať nad pohybom, ktorý je dôsledkom vzťahu medzi telom a objektom. V tom čase som bola inšpirovaná americkou tanečnicou Loie

Fuller. Tá bola jedna z prvých, kto sa začal v rámci tance zaoberať vzťahom tela a objektu, rovnako ako pohybom vecí.

V minulosti ste už vytvorili inscenáciu, ktorá sa zaoberala rovnakou témou – sólo s názvom Loie Fuller: Research. Ako ste túto ideu rozvíjali, kam sa to posunulo?

V sólo som pracovala s objektom – „tancujúcimi šatami“. Neskôr ma zaujal veľmi špecifický zvuk šiat, resp. látky a tak som sa rozhodla bližšie ho preskúmať. Začala som uvažovať o zvuku, ktorý vydávajú objekty v pohybe. Spojila som sa so sound artistom

GLOSA MAXE SOBKA



Som veľmi konzervatívny divák. Študujem divadelnú - činohernú - réžiu. Na pohybové divadlo chodím občas. Ale poctivo. Nerozumiem mu. Snažím sa. ALE! Stalo sa neočakávané. Nosím dioptrické okuliare. Nie silné, ale do diaľky nevidím. Dal som si ich dole. Zrazu performerí spôsobili, že som sa ocitol niekde, kam som mal dôjsť už dávno. Konečne som nemal potrebu hľadať význam, čo rozprávajú svojim pohybom. Videl som obrazy. Predo mnou bol nesmierne upokojujúci šetrič displeja. A ja som premýšľal. O sebe. Vďaka nim. Dalí mi priestor „meditovať“. Bolo to pôvabné. Ďakujem! Boli ste super!

Autor je študent réžie (VŠMU)

Albertom Novellom a spoločne sme začali premýšľať o tom, ako využiť, rozohrať a zdôrazniť materiálnosť zvuku.

Sú hudba, respektíve zvuky púšťané z nahrávky, alebo vznikajú počas predstavení?

Používame vysoko citlivé mikrofóny zavese- né nad javiskom, ktoré priamo zachytávajú zvuk šiat. Nie je to teda nahrané. Jediné, čo je pripravené vopred, sú dodatočné zvukové efekty. Niekedy, keď niekto v publiku napríklad zakašle, to mikrofóny zachytia a aj keď sa stane súčasťou predstavenia.

Pri niektorých obrazoch sa mi v hlave vynárali asociácie na burky a podobný typ oblečenia, ktorý nedávno rozpútal v Európe búrlivé diskusie. Mysleli ste na túto tému pri vytváraní inscenácie?

Určite ma táto problematika zaujíma a teší ma, keď vidím, že tieto „boje“ za slobodu žien majú pozitívne výsledky. Bolo by však pre mňa zvláštne prezentovať v inscenácii akékoľvek priame stanovisko či výpoveď. Áno, vyjadrujem v nej myšlienky, ktoré sa tejto témy týkajú, no podávam ich veľmi jemne a skôr ako námety prispievajúce k danému diskurzu. Ale samozrejme, myslím na to.

Ako ste postupovali pri vytváraní inscenácie?

Mojou prvou inšpiráciou bolo video bratov Lumièreovcov, v ktorom je tanečnica v šatách Loie Fuller. Uvedomila som si, že ak sa chcem venovať podobnému typu choreografie, musím sa oboznámiť s históriou sochárstva – sledovať harmóniu, formu, objem. Naštudovala som si to a začala uvažovať, aké materiály môžem použiť. V inscenácii pritom pracujem s formami – ich opakovaním, tvarovaním, kombinovaním. Preto bol tento „sochársky“ prístup pre mňa veľmi dôležitý. Inak inscenáciu budujeme z mikropříbehov, ktoré sme si vytvorili – takže je to kombinácia storytellingu a sochárstva.

Názov inscenácie, BOMBYX MORI je latinský názov priadky morušovej (bourec morušový). Prečo?

Názov som pôvodne trochu impulzívne a navinve zvolila kvôli Loie Fuller. Jej kostýmy boli totiž šité z hodvábu – vyrábala si ich z vojenských padákov. Až neskôr som si uvedomila, že tento maličký hmyz je vlastne otrok. Zabíjame ho, aby nám vyrobil hodváb. Ďalšou úlohou názvu je teda poukázať na to, ako sa ľudia správajú k okoliu – zvieratám, prírode, klíme či prostrediu celkovo. Táto otázka ma začala zaujímať a motivovať k premýšľaniu. Vďaka

tomuto malému živočíchovi som sa mnoho naučila. A tu sa kruh mojej práce uzatvára – vzťah medzi telom a objektom, telom a ľudskou bytosťou sa stáva veľmi dôležitým. Nejde tu len o inscenáciu, šaty, tanečníka, históriu tanca, ale o naše prostredie – o niečo, s čím sme všetci spojení. Hovorím o tom, ako okupujeme priestor, Zem. Príbeh priadky morušovej je aj našim pomerne smutným a temným príbehom o vykorisťovaní.



OLA MACIEJEWSKA

je pôvodom poľská choreografka a performerka, momentálne pôsobiaca vo Francúzsku a Holandsku. Absolvovala štúdium na národnej baletnej škole v Bytome a Rotterdam Dance Academy. Choreograficky debutovala v roku 2014 tanečným sólom Tekton.

TEKUTÝ SEMINÁŘ

Taky jste si všimli, že se to letos na Divadelní Floře hemží mladými zapálenými diváky? Letos se tu totiž sešli studenti divadelních vysokých škol z Česka a Slovenska, aby společně zakusili olomoucký festival. My z Festivalového zpravodaje jsme se rozhodli dát prostor svěžím postřehům. Tekutý seminář tak odedneška naleznete pravidelně na stránkách našeho listu.

SITUÁCIA NA ZBLÁZNENIE

LUCIA GALDÍKOVÁ

Ako predviedol skvelý súbor berlínskeho divadla Maxim Gorki Theater, keď sa obyvatelia pochádzajúci z konfliktných zón na Blízkom východe zhovávajú o „the situation“, každý z nich presne vie, čo im víri hlavami. Nepotrebujú to ďalej rozmazávať.

Všetko je celkom jasné. Palestínčan Amir je špión a jeho manželka Židovka Noa je zradkyňa. To aspoň tvrdí Sýrčan Hamoudi – filmár, pašerák a bojovník Al-Káidy v jednej osobe. Nie všetko je však také priamočiare, ako by sa mohlo zdať. Amir má v Tel Avive strach prehovoriť po arabsky. V berlínskej štvrti Neukölln zase musí dávať pozor na to, aby jeho syna niekto nepočul rozprávať po hebrejsky. Napriek tomu si je istý tým, že svoju situáciu nie je povinný nikomu vysvetľovať. Zdá sa, že každá minca má dve strany a každá pravda má dve tváre. Leží niekde na polceste medzi Izraelom a Palestínou.

A čo je vôbec pravda? Veď dokonca celý IS je jeden zlý žart. A ani holokaust netreba brať príliš osobne. Sionista môže horieť v Londýne alebo v Paríži, ale do nemeckého rapu sa takáto politická

nekorektnosť vonkoncom nehodí. A vôbec, všetko sme to už dávno prekonali!

Čierny humor na hrane a uvoľnený smiech privilegovaného Európana, ktorý je pohodlne usadený v mäkkom kresle v hľadisku, však nie je nepatričný. To vďaka správne pomeru fikcie a skutočných súkromných príbehov z autobiografií jednotlivých členov súboru.

Stefan, alias Sergej, dokonale asimilovaný kazašský Nemec, „záračné dielo integrácie“ chce naviesť na tie správne chodníčky aj zvyšných privandrovalcov. Z akejsi nadradenej vševediacej pozície pána učiteľa chce obetiam nasilu nanútiť svoju naivnú ústretovosť, stoj čo stoj ich zachrániť a nájsť pre nich riešenie. Pretože podať pomocnú ruku utečencovi zo Sýrie by malo tak krásne hriať pri srdci. Vojne sa však nedá vyhnúť ani v minulom, ani v budúcom a už vôbec nie v prítomnom čase. Zostáva už len konjunktív. Keby bolo keby. Ale to, že neveríme, ešte neznamená, že zmena nie je možná. To sa nás aspoň snaží v závere neisto presvedčiť režisérka Yael Ronen.

Autorka je študentkou doktorského štúdia, obor Dejiny a teória divadelného umenia (VŠMU)

#21df



ÚT 16. 5.

11:00 Divadlo na cucky / uzavřené představení
Erlend Loe – Barbora Schneiderová

OLE JE FRAJER

Divadlo na cucky Olomouc
Olemu je 25 let a... špatně to zvládá. Dramatizace novely Naivní. Super. v režii Zuzany Burianové.

14:00 Konvikt / Divadlo K3
Fernando Belfiore

D3US/X\M4CHIN4

Bohové, lidé, technologie, světlo a zvuk v jedinečné jevištní básni. Starověký „princip neočekávaného řešení“, známý z feckých tragédií, v moderním divadelním univerzu originálního brazilského choreografa.

16:30 S-klub
Ladislav Fuks – Miloš Horanský
PAN THEODOR MUNDSTOCK

Studio Hrdinů Praha
Sugestivní Vojtěch Dyk ve výtvarně minimalistické jevištní meditaci na pozadí největší tragédie minulého století. Polemické i dojemné uchopení Fuksovy románové prvotiny v autor-ské variaci režiséra Miloše Horanského.

20:00 Moravské divadlo
Oliver Frljić

BALKAN MACHT FREI

Residenztheater Mnichov
Nekompromisní politická inscenace se stala jednou z událostí loňské německé divadelní se-

zony. Grandiózně zuřivé spílání publiku v podání Franze Pätzolda – vycházející hvězdy evropského divadla – nominovaného za ztvárnění alter ega režiséra Olivera Frljiće na Herce roku 2016.
Představení bude uvedeno s českými titulky.

po představení
debata s RT Mnichov

22:45 Konvikt | šapitó | volný vstup
DJ .aniel .olanda



Rezervace vstupenek propadá 15 min před začátkem, 30 min před produkcí probíhá doprodáv vstupenek.

šéfredaktorka: Dominika Šíroková | redakce: Martin Macháček, Barbora Chovancová, Barbora Kašparová, Barbora Forkovičová
korektura: Daniela Hekelová | sazba: Zdeněk Vévoda | foto: Lukáš Horký, Ondřej Hruška | tisk: Tiskárna ČD | web: www.divadelniflora.cz



21. Divadelní Flora je realizována s podporou Ministerstva kultury České republiky, Olomouckého kraje, Statutárního města Olomouce, Česko-německého fondu budoucnosti, Goethe-Institutu v Praze, The Performing Arts Fund NL, grantu z Islandu, Lichtenštejnska a Norska, Státního fondu kultury ČR, Velvyslanectví Nizozemského království a Moravského divadla Olomouc; hlavním mediálním partnerem je Česká televize. Pořadatelem festivalu, který se koná pod záštitou ministra kultury Daniela Hermana, je DW7, o.p.s. Hlavní programová linie TEKUTÁ EVROPA je součástí Česko-německého kulturního jara 2017.